

Mistrovství světa mládeže v soutěžním lezení

Ve dnech 28. 8. - 6. 9. se v italském Arcu konalo Mistrovství světa mládeže v soutěžním lezení. Závodilo se ve všech disciplínách, tedy v lezení na obtížnost, lezení na rychlost a poprvé v historii také v boulderingu. Česká reprezentace, jejímž partnerem je společnost Rock Point, vyslala na tento závod 34 lezců, kteří bojovali v kategoriích B (14 - 15 let), A (16 - 17 let) a junioři (18 - 19 let).

Závod zahajovala v pátek 28. srpna kvalifikace dívek v boulderingu. Systém závodu byl 4 bouldery na OS, což znamenalo, že problémy budou skutečně těžké a rozhodovat budou drobnosti, psychická odolnost i štěstí.

V kategorii A se v této disciplíně skvěle představila Veronika Šimková, která ale původně neměla vůbec startovat, protože se nemohla zúčastnit jednoho nominačního závodu a byla tedy pouze náhradnicí. Kateřina Zachrdlová však na poslední chvíli a dávno po termínu zrušila svůj start, což by u všech jiných mezinárodních závodů znamenalo, že už místo ní nelze nikoho přihlásit, ale vzhledem ke zvláštnímu systému přihlášek na MSJ ještě malá naděje byla. Díky výborné práci tajemnice ČHS Boženy Valentové a vstřícnému postoji Jerome Meyera z IFSC se nakonec podařilo Veroniku na startovní listinu zařadit, i když Eliška Karešová jako kouč české reprezentace pro bouldering si při registraci s touto změnou ještě zažila horké chvíle. Ale Veronika Šimková se všem českým příznivcům odměnila tím, že hned první boulder vylezla na první pokus, což ji posunulo do semifinále ze 16. místa. Závod této kategorie se příliš nepovedl stavěčům a tak do semifinále, kam v boulderingu obvykle postupuje 20 lezců, prošlo vinou shody 24 dívek, které se s jedním topem na 3 pokusy rozdělily o poslední postupové místo. To pomohlo naší další zástupkyni v této kategorii Elišce Vlčkové, která se právě z děleného 20. - 24. místa rovněž probodovala do semifinále. Další naše závodnice Michaela Matúšová a Anna Šulcová skončily na dělené 41. - 65. příčce

V kategorii B získala další bodované umístění Sabina Večeřová, která vybojovala 30. pozici se dvěma zónami na šest pokusů, Eliška Kudrnová a Natálie Tužová obsadily dělené 38. - 63. místo.

Mezi juniorkami už naše závodnice na body nedosáhly, Andrea Pokorná skončila na 44. - 45., Kateřina Kendíková 49. a Terezie Faflíková 50. - 52.

V sobotu měli svou kvalifikaci chlapci, kde však nikdo z našich zástupců na body nedosáhl. Nejúspěšnější pro české bouldristy na MSJ byla kategorie B, kde Jakub Skočdopole vybojoval 39. místo a Štěpán Pochman obsadil dělenou 42. - 43. příčku. V kategorii A skončili oba naši zástupci Vojtěch Trojan i Zbyšek Černohous na dělené 69. - 94. pozici a mezi juniory skončil Štěpán Volf na 57. místě, Michal Běhounek, Adam Česka a Denis Pail pak shodně obsadili 65. - 78. pozici.

Obecně lze říci, že našim bouldrovým specialistům chybí systematická příprava a tak za světovou špičkou už v mládežnických kategoriích zaostávají jak v síle a dynamice, tak v lezecké kreativitě. Doufejme, že srovnání se světem bude impulzem hlavně pro české trenéry v této disciplíně.

Neděle patřila semifinále v boulderingu, kde jsme měli zastoupení pouze v dívčí kategorii A. Veronika Šimková dokázala svou pozici z kvalifikace ještě vylepšit a vybojovala konečné vynikající 15. místo, když dosáhla jednoho topu na 13 pokusů a dvou zón na 16 pokusů. Topu

se jí podařilo dosáhnout na posledním boulderu na 13. pokus doslova v posledních vteřinách. Eliška Vlčková skončila bez topu s jednou zónou na druhý pokus na 22. pozici.

Pondělní finále všech kategorií v boulderingu bylo bohužel už bez české účasti.

V úterý první kvalifikační cestou všech kategorií začala soutěž v lezení na obtížnost. Ve středu pak následovala druhá cesta. Do semifinále v obtížnosti postupovalo nejlepších 26 lezců určených geometrickým průměrem pořadí z obou kvalifikací. Nutno říci, že organizace závodu na obtížnost byla skutečně "italská" a tak úterní soutěž začala s hodinovým zpožděním, protože pořadatelé nebyli schopni zprovoznit videopředlez, středeční kvalifikace pak už byla zpožděna pouze o půl hodiny pro všechny kategorie kromě "béčkových" chlapců, kterým hodinové zpoždění zůstalo...

Zcela nekompromisně do první kvalifikace vlétla Eliška Adamovská v kategorii B, která poučena z chyby Lenky Slezákové (viz níže), překonala boulder ve spodní části cesty a s přehledem si dolezla pro dělené 2. - 4. místo v cestě. Ve druhé kvalifikaci pak skončila na dělené 8. - 10. příčce a vybojovala si tak postup do semifinále ze skvělé 5. pozice.

Pořádnou porci smůly si hned v úvodu vybrala Lenka Slezáková, která nejenže byla nalosována do úterní kvalifikace jako úplně první startující v kategorii B, ale jak se ukázalo, právě tato cesta měla první klíčový boulder už nízko a tento problém ještě z videopředlezu nebyl dobře čitelný. Lenka zde zaváhala, vracela se a nakonec spadla, rozhodčí jí navíc připsali nesprávný výkon, což se nakonec oficiálním protestem české výpravy podařilo změnit, ale dělené 44. místo už na postup do semifinále nedávalo velké šance Lenka sice ve druhé kvalifikační cestě i pod tlakem bojovala a skončila jen o + za děleným 26. místem, jenomže celkově to stačilo jen na 39. pozici, což sice mezi 77. závodnicemi není špatné, ale Lenka aspoň na boj o semifinále rozhodně měla.

První kvalifikaci naopak zvládla dobře Sabina Večeřová, která viděla před svým startem kromě dalších lezkyň i naše výše jmenované závodnice. Brněnská lezkyně překonala inkriminovaný boulder a v následující pasáži ji v kroku ze spodáku zastavila až nateklá předloktí, což znamenalo dělené 32. místo v cestě a určitá šance na semifinále žila. Ve druhé kvalifikaci pak už nedokázala odlézt z malé lišty, což znamenalo dělené 49. místo v cestě a konečnou 42. příčku. Tereza Kubátová smolně uklouzla ve spodní části první kvalifikace, ve druhé pak skončila stejně, jako Sabina Večeřová, což jí ve výsledku vyneslo 58. pozici.

Chlapci v kategorii B měli velmi těžkou silovou a bouldrovou první kvalifikaci, kterou nejenže nikdo netopoval, ale už pouhých 24 kroků stačilo na 7. místo. Tento charakter však je pravý opak toho, co by našim závodníkům vyhovovalo a tak Aleš Maršík skončil v této cestě na dělené 49. - 52. a Radim Hejdušek na 65. - 71. příčce. Ve druhé kvalifikaci skončil Aleš na 48. - 51. pozici a celkově na 54. příčce, Radim pak 63 - 64. v cestě a celkově na 68. místě.

Mezi dívkami kategorie A jsme měli 4 zástupkyně. Nejlépe si vedla úspěšná boudristka Veronika Šimková, která v obou cestách skončila shodně na 31. pozici, což jí celkově vyneslo 32. příčku. Eliška Vlčková v první cestě skončila na děleném 34. - 38. místě, ve druhé pak na 32. - 33. pozici, což celkově znamenalo 35. - 36. příčku. Michaela Matušová obsadila v první cestě 48. místo, o které se rozdělila s Aničkou Šulcovou, ve druhé pak skončila 51. - 52., což znamenalo celkovou 50. pozici, Anička si ve druhé cestě pohoršila na dělenou 56. příčku a celkově skončila 55.

Mezi chlapci kategorie A kvalifikaci nejlépe zvládl Kuba Konečný. První cestu lezl sice s chybami, ale fyzicky na tom byl pořád dobře a zastavilo ho až uklouznutí nepřesně založené paty v místě, kam už se ale mnoho soupeřů nedostalo, což znamenalo dělené 12. - 14. místo v cestě a tedy dost pohodlný náskok na postup. Ten se nakonec hodil, protože druhou kvalifikaci lezl Kuba daleko lépe, jenomže v kroku mezi strukturami, před nímž si výborně sklepal, mu zcela nečekaně smekla noha a v cestě tak obsadil dělené 30. místo, ale v součtu s první cestou to stačilo na pohodlný postup do semifinále z 18. pozice.

Vojtu Trojana zaskočila v první cestě taková nervozita, s níž se dle svých slov ještě v životě nesetkal, přesto dolezl až do nepříjemného boulderového kroku, kde bylo nutné udělat nejisté dynamo z obou rukou ve spodáku a nevhodně umístěného stupu. Krok už Vojta nedotáhl, což znamenalo 43. - 50. místo v cestě, ve druhé kvalifikaci pak obsadil dělenou 41. - 51. pozici a to mu celkově vyneslo 44. - 48. místo. Honza Kendík v první cestě spadl z chytu před zmíněným spodákem a v první kvalifikaci byl 58. - 59., ve druhé ho zastavil přesah mezi dvěma oblými chytami, na který už silově neměl, což znamenalo 53. - 55. místo v cestě a 59. celkově. Petr Kliger se v první cestě pokusil ze spodáku drženého jen jednou rukou popohodit, to však nemohlo vyjít a tak Petrovi rozhodčí nepřipsali ani plus a to mu vyneslo 55 místo v cestě. Ve druhé kvalifikaci pak Petr nedotáhl povinné dynamo, skončil zde 58. - 62. a celkově pak 60.

Obě naše juniorky Andrea Pokorná a Veronika Scheuerová skončily v obou cestách stejně, ač jsou rozdílných postav i lezeckých typů. V první kvalifikaci je zastavilo dynamo z chytů na struktuře a rozdělily se tak o 31. - 38. místo v cestě, ve druhé pak nedotáhly dynamo ve výlezu ze stropu, což znamenalo dělenou 39. - 44. pozici v cestě a 39. celkově, o níž se rozdělily ještě se semifinalistkou SP v Brianconu 2013 Ruskou Gilemchanovou.

Drama se špatným koncem napsal v kategorii juniorů Martin Jech. Ten v první cestě lezl výborně, pak v horní části zaváhal při řešení dalšího kroku, ale na změnu programu už v této fázi fyzicky neměl a po první kvalifikaci byl na 21. - 23. příčce, což znamenalo, že by mu ve druhé cestě mělo stačit umístění do 30. místa. To sice bylo v Martinových možnostech s rezervou, jenže zároveň si nesměl dovolit chybu příliš nízko. Martin lezl druhou cestu bez problémů, dokud si mohl pomoci natrénovaným fyzickým fondem, ale pak dolezl do spodáku, který den předtím zastavil Vojtu Trojana (junioři si cesty s áčkovou kategorií vyměnili). Nejistý krok, kde síla nebyl nic platná a na výhodu ve vytrvalosti nebyl dost vysoko, Martin nezvládl, nezpevnil tělo a i když následující chyt přidržel, nedokázal ho udržet, což znamenalo dělenou 43. - 48. pozici v cestě a v celkovém pořadí pád daleko za postupová místa až na 33. příčku.

Štěpán Volf stejně jako Denis Pail nezvládl v první cestě krok z vrutu do stisku se strukturou a oba zde skončili na 63. - 68. místě. Ve druhé kvalifikaci se pak Štěpán výrazně zlepšil, překonal krok ze spodáku, který vzal postupové naděje Martinovi Jechovi a spadl, když ignoroval chyt za hranou a rozhodl se jít dynamem přímo vzhůru, což mu vyneslo 32. - 38. pozici v cestě a 47. celkově. Denis Pail spadl z drženého už zmíněného spodáku, v cestě skončil na 49. - 54. místě a celkově mu patří 60. příčka. Mikuláš Keller v první cestě přešel místo, které zastavilo Volfa i Paila a nedotáhl až dynamo za hranu, což znamenalo 54. - 56. místo v cestě, ve druhé kvalifikaci pak přešel dobré místo na cvaknutí expresky, ve snaze problém vyřešit zapomněl nejprve přidat druhou ruku do velkého chytu aby mohl přestavět nohy a takové chyby cesty na této úrovni neodpouštějí. Mikuláš byl ve druhé kvalifikaci 63. - 65. a v celkovém pořadí spadl na 62. - 63. pozici.

Ve čtvrtce se lezlo semifinále v obtížnosti. Eliška Adamovská po problémech s čtením sekvence ve spodní části lezla dobře, ale třikrát jí vypadly nohy, což sice dokázala udržet, ovšem bralo jí

to síly. Přesto se propracovala až do rozhodující pasáže, kde v přelezu stropního kýlu zvolila variantu, která vyšla jen malým lezkyním, k nimž Eliška ve své kategorii nepatří, vysoká noha jí v kroku vypadla a Eliška už další chyt neudržela. Jenže už v tu chvíli bylo jasné, že Eliška do finále postoupí a otázka zněla pouze, z jakého místa. Výkony dalších lezkyň znamenaly, že Eliška se do finále probojovala ze skvělé 5. pozice.

Kuba Konečný své semifinále lezl také výborně až do přelezu stropního kýlu, kde nevěděl, jak otočit nohy a tak k úžasu publika minimálně čtyři kroky přeshyboval bez nohou, dle slov Martina Jecha proto, aby ho rozhodčí nemohli nařknout, že šlápl na nýt... Ač to vypadalo jako popření přírodních zákonů, nakonec se fyzika přece jen prosadila a Kuba spadl. Pak už českému týmu nezbyvalo, než další lezce tlačit dolů očima, což se dlouho dařilo, ale nakonec výsledky zařadily Kubu na 9. a tedy první nepostupové místo se stejným výkonem, jako dva další závodníci, kteří ovšem byli před ním v důsledku Kubova uklouznutí ve druhé kvalifikaci. Česká výprava zkusila ještě podat protest, protože Korejec Lee se chytu, který Kuba s vypadlými nohama držel, téměř nedotknul, ale podle očekávání byl protest zamítnut a tak Kubovi patří sice vynikající, ale nepostupová 9. pozice.

Páteční kvalifikace v rychlosti přinesly dvojnásobný český postup. Matěj Burian v kategorii B zalezl výborně oba kvalifikační pokusy a postupoval ze skvělého čtvrtého místa. Honza Kříž, který se potýká s bolestivým zraněním prstu nejprve všechny své příznivce vyděsil, když v první kvalifikaci spadl hned po nástupu, naštěstí druhou zvládl na jistotu a i on do vyřazovacích bojů postoupil za 4. místa. Ostatní naši závodníci se do osmifinále neprobojovali - Hanka Křížová skončila v kategorii B 20., když od postupu ji dělilo 21 setin vteřiny, v kategorii A obsadil Pavel Krutil 28. a Adam Smiga 34. pozici a Andrea Pokorná mezi juniorkami skončila na 27. místě.

Páteční odpoledne patřilo vyřazovacím bojům v lezení na rychlost. Matěj Burian i Honza Kříž nejprve hladce přešli přes osmifinále. Ve čtvrtfinále nastupoval nejprve Matěj Burian proti úřadujícímu vicemistru světa Zemliakovovi z Ruska. Startér nepočkal, až se Matěj srovná do ideální pozice a ten ztrátu na svého soupeře už nedohnal. Pro Matěje to znamenalo konečné 6. místo, Zemliakov se pak v tomto závodě stal mistrem světa.

Honza Kříž ve svém čtvrtfinále nejprve vedl, pak ale uklouzl, ztrátu ovšem rychle doháněl a na konci se zdálo, že tlačítko zasáhl dřív, jenže oficiální verdikt byl opačný a i pro Honzu to znamenalo 6. místo. Výsledky Honzy i Matěje jsou sice výborné, ale oba měli na boj o medaile.

Vrcholem programu bylo nedělní finále. Eliška Adamovská už při rozlezu v izolaci cítila, že se jí nepodařilo zregenerovat a že je hodně unavená. Ve finálové cestě to bylo od začátku znát, ale Eliška bojovala statečně a lezla i takticky výborně, když se snažila využít všech odpočinkových možností. Konečné 7. místo je skvělým úspěchem, zvláště připočteme-li, že Eliška je v kategorii teprve prvním rokem. Ona sama však nebyla spokojená a chtěla si spravit chuť ve skalách, jen si nebyla jistá, zda to má cenu, když se cítí opravdu hodně unavená. Nakonec se rozhodla, že zkusí jeden pokus v cestě Gameboy plus za 8a. Do cesty se pustila za padající tmy v začínajícím dešti a vylezla ji na flash, což je zajímavý příspěvek k debatám o obtížnosti závodních cest ve srovnání se skalami a o výkonnosti závodních lezců. Eliška je 14 let...

Na závěr je nutno poděkovat Elišce Karešové, která jako oficiální kouč měla sama na starosti celý závod v boulderingu, Boženě Valentové, bez níž by si česká výprava nepřipsala nejlepší bouldrový výsledek, Petře Adamovské za koučování a péči o závodníky, Jirkovi Slezákovi za vedení výpravy a všem dalším, kdo s organizací výpravy na mistrovství světa pomohli. Zároveň

děkujeme všem poctivým reprezentantům za jejich přístup a chování a společnosti Rock Point za podporu české mládežnické reprezentace v celé sezóně.

Tomáš Binter